

РЕШЕНИЕ

№ 4216

гр. София, 25.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 25.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **9785** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу Писмо-отказ № 20-00-637/06.08.2019 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, с което е отказано сключването на административен договор с дружеството по проект „Подкрепа за заетост“ по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013 г. за осигуряване на заетост по проекта за периода 13.07.2015-17.07.2015 г.

В жалбата е посочено, че отказът е незаконосъобразен и се моли той да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Д., която поддържа подадената жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. Б., която оспорва подадената жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е образувано по повод депозирането на заявка за

разкриване на работно място вх.№ ESF-1111-01-11-0125/20.03.2015 г. от [фирма], с приложени към нея изискуемите се документи/под опис/. С писмо изх.№ 1111-01-11-49708/24.06.2015 г Директора на Дирекция „Бюро по труда“-И. при Агенцията по заетостта уведомява заявителя, че е одобрен за включване в проекта, като е необходимо рамковия договор и трудовите договори с наетите лица да бъдат сключени до 30.06.2015 г. Представеният от заявителя Договор № ESF-1111-01-11-0056/30.06.2015 г. за осигуряване на заетост по проект „Подкрепа за заетост“ е подписан от заявителя и от Директора на Дирекция „Бюро по труда“-И. при Агенцията по заетостта. С писмо изх.№ 30-01-11-30399/01.07.2017г Директора на Дирекция „Бюро по труда“-И. изпраща на заместник-изпълнителния директор на Агенцията по заетостта подписания договор за становище по компетентност. Видно от план-график за обучение на наетите лица, в периода 13-17.07.2015 г, въз основа на подписания от Директора на Дирекция „Бюро по труда“-И. договор, заявителят е обучил 7 бр. лица/наставник е бил управителя К./Видно от протокол за проверка на място № 230/17.07.2015г, заявителят изпълнява план-графика на обучението. В хода на административното производство по преписката е получено писмо изх.№ 12-00-381/20.08.2015г на МФ, видно от което не е допустимо сключване на договора С писмо изх.№ 30-01-30399#1/12.09.15г Зам.ИД на АЗ уведомява Директора на Дирекция „Бюро по труда“-И., че становището на МФ. Поради това с Писмо изх.№ 20-01-176/18.09.2015г, Директора на Дирекция „Бюро по труда“- И. при Агенцията по заетостта отказва сключване на договора. С писмо от 29.09.2015г, заявителят възразява ответника Агенция по заетостта, че след подписването на договора е наел на трудов договор 7 човека от 01.07.2015г, като им е проведено обучение от 13-17.07.2015г. След края на м.юли 2015г е подготвено за депозиране от заявителя първото искане за плащане по договора, като служител от Дирекция „Бюро по труда“-И. не е приел същото, поради липсата на подписан от ответника изпълнителния директор на Агенцията по заетостта рамков договор.3. уведомява Агенцията по заетостта, че до изясняване на казуса/със съдействието на подписалия договора Директор на Дирекция „Бюро по труда“-И./, продължава да подготвя документите за всеки месец и да провежда необходимите обучения на наетите лица, като настоява за официално становище защо липсва подписан договор от страна на Агенцията по заетостта и е бил подведен да наема лица.

С Решение № 3584/26.05.2016 г. по адм. дело № 10430/2015 г. по описа на АССГ, II отделение, 33 състав, потвърдено с Решение № 8708/05.07.2017 г. по адм. дело № 8063/2016 г. по описа на ВАС, VI отделение, съдът е обявил по жалба на [фирма] нищожността на Писмо с изх. № 20-01-11-176/18.09.2015 г. на директора на Бюро по труда-И. при АЗ. Преписката е върната на компетентния административен орган – директорът на Агенцията по заетостта, за ново произнасяне по подаденото от [фирма] Заявление с вх. № ESF-1111-01-11-0125/20.03.2015 г.

В изпълнение на съдебното решение е постановено Писмо-отказ рег. № 20-00-770/17.08.2017 г. на изпълнителния директор на АЗ, с което е отказано да бъде сключен договор за осигуряване на заетост по проект „Подкрепа за заетост“ на ОПРЧР. С Решение № 1673/14.03.2018 г., постановено по адм. дело № 10091/2017 г. по описа на АССГ, II отделение, 39 състав, потвърдено с Решение № 13703/08.11.2018 г. по адм. дело № 6054/2018 г. по описа на ВАС, VI отделение, е отменено Писмо-отказ рег. № 20-00-770/17.08.2017 г. на изпълнителния директор на АЗ, като преписката е върната на изпълнителния директор на АЗ за ново произнасяне по

подаденото заявление от [фирма] със задължителни указания.

В изпълнение на това решение е издадено Писмо-отказ № 20-00-637/06.08.2019 г. от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, с което е отказано сключването на административен договор с дружеството по проект „Подкрепа за заетост“ по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013 г. за осигуряване на заетост по проекта за периода 13.07.2015-17.07.2015 г., оспорено в настоящото производство.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съдът намира, че отказът е издаден от компетентен орган.

Управляващ орган по смисъла на чл. 60 от Регламент /ЕС/ № 1083/06 и ПМС № 965/16.12.05 г. е Министерството на труда и социалната политика /МТСП/. Агенцията по заетостта, съгласно чл. 7, ал. 1 от Закона за насърчаване на заетостта /ЗНЗ/, създадена към министъра на труда и социалната политика за изпълнение на държавната политика по насърчаване заетостта, защита на пазара на труда, професионално ориентиране, обучение на възрастни, както и за извършване на посреднически услуги по заетостта, и е юридическо лице със седалище в [населено място]. В същия смисъл е и текстът на чл. 2 от Устройствения правилник на Агенцията по заетостта, която според програмата е междинно звено, имащо за задачи да провежда процедури по набиране и оценка на проектопредложения, да организира подбор на проекти, да сключва договори с бенефициерите, да изготвя отчети към управляващия орган и пр. Съгласно определението, разписано в чл. 2, т. 6 от Регламент /ЕС/ № 1083/06 „междинно звено“ е всяка публична или частна организация или служба, която действа под отговорността на орган за управление или сертификация или която изпълнява задачи от името на такъв орган спрямо изпълняващите операции бенефициенти, а според чл. 2, т. 2 от Регламент /ЕС/ № 1083/06 „приоритетна ос“ е една от целите на стратегията в оперативна програма, която включва група операции, които са свързани и имат специфични измерими цели. Приоритетна ос № 1 на ОП „РЧР“ е насърчаване икономическата активност и развитие пазара на труда, както насърчаване на включването. Приоритетна ос № 1 попада в сферата на действие на Европейския социален фонд /ЕСФ/ и е подчинена на чл. 3 /1/ /в/ от Регламент /ЕС/ № 1081/2006 г. Агенцията по заетостта в качеството си на междинно звено по ОП „РЧР“ стартира процедури за директно предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по проект BG051PO001-1.1.11 „Подкрепа за заетост“ по приоритетна ос № 1. За приоритетни оси № 1 и 2 договарящ орган е Агенцията по заетостта, а приложимата нормативна база включва общностното и националното право, в т.ч. ПМС № 107 от 10 май 2014 г. за определяне на реда за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, съфинансирани от Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд на Европейския съюз и Европейския фонд за морско дело и рибарство за периода 2014 г. – 2020 г. Съгласно чл. 5, ал. 2 от цитираното постановление безвъзмездна финансова помощ по реда на постановлението може да се предоставя и от ръководител на междинно звено на програма, в случай че тази функция му е делегирана по съответния законов ред. Разпоредбата на чл. 30б, ал. 1 от ЗНЗ предвижда, че средствата по чл. 30а

се предоставят въз основа на сключен договор между Агенцията по заетостта, представлявана от нейния изпълнителен директор, или упълномощено от него длъжностно лице и безработното лице или работодателя. В разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ППЗНЗ е уредено, че изпълнителният директор на Агенцията по заетостта утвърждава образци на писмени договори по чл. 30б, ал. 1 от ЗНЗ, които се сключват между Агенцията по заетостта чрез дирекция „Бюро по труда“ и безработното лице или работодателя.

Неоснователно е направеното в жалбата възражение за нищожност на процесното писмо поради липса на компетентност на издателя му. По делото е приложена Заповед № РД-11-00-1539/23.07.2019 г., съгласно която за периода от 29.07.2019 г. до 13.08.2019 г., включително, Т. П. е оправомощена да изпълнява функциите на изпълнителен директор на Агенцията по заетостта, както и функциите на ръководител на проекти по сключени договори по ОПРЧР, като издава необходимите за това административни актове.

Процесното писмо притежава всички белези на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 1 от АПК, като представлява волеизявление на надлежен държавен орган, с което се засягат пряко и непосредствено права на жалбоподателя. Отказът не представлява волеизявление като част от производство по издаване на индивидуален административен акт по чл. 21, ал. 5 от АПК, а самият той е индивидуален административен акт. Неоснователно е направеното от процесуалния представител на ответника възражение в тази насока.

Оспореният акт е издаден в изискуемата писмена форма, но не отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Съдът приема, че при издаването на акта не са спазени разпоредбите на чл. 59, ал. 2, т. 4 АПК и чл. 73, ал. 1 ЗУСЕСИФ - актът не е мотивиран от фактическа и правна страна, което нарушение е самостоятелно основание за неговата отмяна, тъй като не дава възможност на съда да направи преценка за законосъобразност. Писмото не съдържа мотивна и разпоредителна част, поради което не става ясно каква е волята на административния орган.

Правните основания са тези, които сочат целта на индивидуалния административен акт, т. е. целта, с която органът упражнява предоставеното му от държавата правомощие, предоставената му от държавата власт. Ако органът не е посочил правно основание, органът не би могъл законосъобразно да постигне исканата цел.

Фактическите основания са това, което дава основание на органа да упражни правомощието си като постанови съответния акт. Без фактите съдът не може да установи налице ли са условията за законосъобразно упражняване на правомощието, т.е. налице ли са визираните в правната норма юридически факти. Писмото не съдържа никакви фактически установявания на органа, които да са подведени под съответното правно основание, обосноваващи отказа да бъде сключен договор с жалбоподателя.

От процесното писмо е видно, че единственото основание за отказа е приключването на проект „Подкрепа за заетост“ от ОПРЧР 2007-2013 г. през м. 12.2015 г. и не е налице правна възможност за сключване на договор с жалбоподателя. Този аргумент касае последващи факти, настъпили поради изтекъл период от време, но няма каквото и да било отношение към основанията за сключване или не на административен договор към момента на подаване на заявление за участие в програмата. Изложеното в писмото не е относимо към фактите и обстоятелствата, които би следвало да са взети предвид в административното производство, за да се прецени налице ли са

основания за сключване на договор и с кои правни норми са обвързани те. Не е изследвано наличието на предпоставките за сключването на договора към момента на подаване в дирекция „Бюро по труда“-И. на заявка за разкриване на работно място вх.№ ESF-1111-01-11-0125/20.03.2015 г. от [фирма]. Не е съобразено, че по подадената от жалбоподателя заявка от служители в дирекция „Бюро по труда“-И. е осъществен контрол върху изпълняваните дейности. Не е съобразено и че заявката за разкриване на работни места е била одобрена, като е проведена проверка за съответствие на представените документи с изискванията за участие по процедурата, включително и на място, при която е установено, че назначените от жалбоподателя работници изпълняват определения план-график. От административния орган не е взето предвид обстоятелството, че са налице две влезли в сила решения на АССГ, от които е видно, че при първото разглеждане на подадената от жалбоподателя заявка е налице произнасяне от некомпетентен орган, а при второто е налице немотивиран акт, издаден от компетентния орган. Допуснатите съществени процесуални нарушения при предходните две произнасяния са станали причина за неключването на договор с жалбоподателя в срока за изпълнение на дейностите по проект „Подкрепа за заетост“ по ОПРЧР 2007-2014 г. Не са изложени подробни аргументи защо административният орган е приел, че не е налице правна възможност за сключване на договор с жалбоподателя.

С оглед изложеното оспореното писмо е незаконосъобразно и следва да бъде отменено и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне, като на основание чл. 174 от АПК следва да се определи едномесечен срок за изпълнение на съдебното решение, считано от датата на влизането му в сила.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото договор за правна защита и съдействие и доказателства за тяхното заплащане, в размер на 650 лв., от които 600 лв. адвокатско възнаграждение и 50 лв. заплатена държавна такса. Направеното възражение за прекомерност от процесуалния представител на ответника съдът намира за неоснователно. В Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения е определен минимум на адвокатското възнаграждение, но не и негов максимум. Предвид договорния характер на отношенията между клиент и адвокат, определящ и финансовите такива, съдът намира, че размерът на претендираните от процесуалния представител на жалбоподателя разноски не е прекомерен, предвид и фактическата сложност на делото и проведените съдебни заседания по него с участието на пълномощника на жалбоподателя. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма] Писмо-отказ № 20-00-637/06.08.2019 г., издадено от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта, с което е отказано сключването на административен договор с дружеството по проект „Подкрепа за заетост“ по оперативна програма „Развитие на човешките ресурси“ 2007-2013 г. за осигуряване на заетост по проекта за периода 13.07.2015-17.07.2015 г.

ВРЪЩА преписката на Изпълнителния Директор на Агенцията по заетостта за ново произнасяне по на заявка за разкриване на работно място вх.№

ESF-1111-01-11-0125/20.03.15г. от [фирма] , съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на решението.

ОПРЕДЕЛЯ едномесечен срок за изпълнение на съдебното решение, считано от датата на влизането му в сила.

ОСЪЖДА Агенцията по заетостта, да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя И. Д., сумата от 650 лв. /шестстотин и петдесет/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: